

Μην Σιστάξεις να το λές!!!

Διαβάξω Θράκη Press

Economy Press

Οι επιδράσεις της παρούσας ύφεσης στην εγχώρια αγορά εργασίας.

Η αγορά εργασίας αποτελεί ένα αλληλένδετο κομμάτι του οικονομικού συστήματος, το οποίο αλληλεπιδρά με τα δεδομένα, τους συσχετισμούς και την γενικότερη δυναμική του οικονομικού περιβάλλοντος. Έτσι μέσα από αυτό το πλαίσιο των συσχετισμών, είναι αναμενόμενο η εγχώρια αγορά εργασίας να έχει δεχθεί σημαντικές επιδράσεις από την τρέχουσα ύφεση, η οποία έχει προκληθεί από το εντατικό πρόγραμμα της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Συγκεκριμένα, η συρρίκνωση των δημοσίων δαπανών, των λειτουργικών εξόδων, των συντάξεων και των μισθών, σε συνδυασμό με την αύξηση της έμμεσης και άμεσης φορολογίας, οδήγησαν στην δραματική μείωση του ΑΕΠ

της χώρας. Αυτό πρακτικά και απλά σημαίνει ότι περιορίστηκε ο τζίρος στο συνολικό επίπεδο της οικονομίας. Η πτώση του τζίρου, οδήγησε στον περιορισμό του κόστους λειτουργίας, όπου, σε συνδυασμό και με άλλες ενέργειες, ο περιορισμός αυτός περιλάμβανε και τη συμπίεση του εργατικού κόστους (μισθολογικού και μη). Η συμπίεση του κόστους αυτού επέφερε την αύξηση των απολύσεων, την απαγορευτική αύξηση της ανεργίας, την αύξηση της προσφοράς εργατικών χεριών, την μείωση των αποδοχών, και αναπόφευκτα την αύξηση της χαμηλά αμειβόμενης ανασφάλιστης («μαύρης») εργασίας.

Από την άλλη πλευρά, οι εκπρόσωποι των δανειστών μας (τρόικα) και οι εκφραστές της δημοσιονομικής προσαρμογής, θεωρούν ότι η μείωση του κόστους εργασίας (μισθολογικού και μη) θα ευνοήσει την ανταγωνιστικότητα των Ελληνικών προϊόντων και της οικονομίας γενικότερα. Το επιχείρημα αυτό είναι βάσιμο, αλλά δεν είναι αρκετό και ισχυρό για να ανατρέψει την πτωτική οικονομική πορεία σε ανάκαμψη (Σε πρόσφατο άρθρο της στήλης - αρ.φυλ. 92, 03.02.2012, έχει γίνει εκτενή αναφορά και ανάλυση στο μισθολογικό ζήτημα).

Το κόστος εργασίας είναι μια παράμετρος για την προσέλκυση επενδύσεων και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, όμως δεν είναι ο οδηγός της ανάπτυξης και των επενδύσεων, όταν η εγχώρια οικονομία μαστίζεται από γραφειοκρατία, πολυνομία, ανομία, μεταβλητότητα στο φορολογικό και νομικό περιβάλλον της, κ.α.

Παράλληλα με τις επιδράσεις αυτές, η τρέχουσα ύφεση ανέδειξε και το ζήτημα της στρεβλής κατανομής του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της χώρας ανάμεσα στον πρωτογενή (αγροκτηνοτροφία), δευτερογενή (μεταποίηση - κατασκευές) και τριτογενή τομέα (υπηρεσίες, δημόσιο, ΔΕΚΟ) της οικονομίας της. Από την κατανομή αυτή, παρουσιάζεται μία σημαντική συσσώρευση εργατικού δυναμικού στον τριτογενή τομέα και ιδιαίτερα σε επαγγέλματα εσωστρεφούς προσανατολισμού, όπως είναι οι δημόσιες υπηρεσίες, οι ΔΕΚΟ, οι νομικές και συμβουλευτικές υπηρεσίες, τα ιατροφαρμακευτικά επαγγέλματα κ.α., ενώ η συσσώρευση είναι λιγότερη στον τουρισμό, που είναι εξ' ορισμού εξωστρεφής και εξαγωγική υπηρεσία.

Ταυτόχρονα, ο εργατικός πληθυσμός στον δευτερογενή και πρωτογενή τομέα, παρατηρείται να είναι διαχρονικά ολοένα και μειούμενος, δηλώνοντας με αυτό τον δείκτη, την υποβάθμιση της ισχύος του παραγωγικού ιστού της Ελληνικής οικονομίας.

Αυτή η διάρθρωση του εγχώριου εργατικού και παραγωγικού δυναμικού δεν εμφανίζεται να δημιουργεί εναλλακτικές διεξόδους από την ύφεση. Ίσως η άμεση ανακατανομή να είναι πλέον αναγκαία, προκειμένου η οικονομία να ανακτήσει δυνάμεις, να παράγει και να λειτουργεί χωρίς ελλείμματα και συνεχής δανειακές επιβαρύνσεις. Η μεταβολή και η ανακατανομή αυτή θα ήταν προτιμότερο να μπορούσε να υλοποιηθεί μέσα από ένα σχεδιασμό και μία μεθοδευμένη διαδικασία του συντεταγμένου κράτους με τους φορείς του.

Όμως κάτι τέτοιο μάλλον δεν είναι ορατό. Αντίθετα, το αόρατο χέρι της αγοράς ίσως είναι ορατότερο την τρέχουσα περίοδο της ύφεσης, και έτοιμο να δημιουργήσει νέες συνθήκες και όρους στην αγορά εργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα εγχώρια δεδομένα, όσο και τα οικονομικά δεδομένα των άλλων γειτονικών Βαλκανικών χωρών. Συγκεκριμένα, είναι αναμενόμενο να αυξηθεί η ελαστικότητα των όρων εργασίας, να δημιουργηθούν νέες ευέλικτες μορφές απασχόλησης, να μετακινηθεί οικονομικά ενεργός πληθυσμός σε δραστηριότητες και κλάδους που έχουν εξαγωγικούς προσανατολισμούς, να δοθεί έμφαση στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, και τέλος να δημιουργηθεί ένα ρεύμα από-αστικοποίησης από τα δύο μεγάλα κέντρα της χώρας προς την περιφέρεια.

Είναι βέβαιο ότι οι μεταβολές αυτές δεν αποτελούν το εξιτήριο από την ύφεση και την κρίση. Θα αποτελέσουν όμως την νέα πραγματικότητα στην αγορά εργασίας, ως συνέπεια του προηγούμενου - και ιδιόμορφου για τα πραγματικά στοιχεία και δεδομένα της οικονομίας μας - τρόπου και μοντέλου λειτουργίας της αγοράς εργασίας.

(Πηγές: www.economist.com , Epsilon7)

Θάνος Ε. Πανταζής,
Οικονομολόγος
Master in Management Science
Master in Accounting and Development Finance
thanos@pantazis.ch